

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שני | ה תמוז | פרשת חוקת

גלון מס' 271

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

משה חיים הכהן	מאיר אלי' זילבערמאן	שניאור זלמן לוקש
נחמן יוסף בן ה"ר נחמן יוסף זצ"ל	ירחמיאל יוסף בהרה"צ רא"מ זצ"ל	שלום ליב פדידיט
שמחה בונם ווערנער	אברהם שלמה בהרה"צ ישעי' אהרן זצ"ל	יעקב ליב קלעצקי
יצחק שמעון שפיטצער סג"ל	יוסף אדלער	טובי ליב ווילנער
דוד ברי"ל	אלטער גרשון אשר בענדאעראוו	צבי שפירא
שמואל ווייסענשטערן	מנחם מענדיל בוכוואלד	אהרן טייבער
זלמן בר"ד נ"י	משה מנחם זונגעשיין	חיים דוד הורוויץ
דובער פארמעט	מאיר פונק	דוד ברוילעוו
בן ציון ספרדי	מרדכי בערשקאוויץ	חיים מיכל בהראזל"ה לעוו
ישעי' אשר זעליק ברי"ץ מרגליות	נטע צבי ווייס מגיד יליד ירושלים	יעקב אליעזר ב"ר אברהם חיים ז"ל
יודא יעקב קופערשטאק	שמואל בר' דוד נחמן מלובלין	אהרן אלי' קיעניגסבערג
אברהם שמואל העשיל יוספראטמאן	חיים יהודא ליב אויערבאך שמעון צבי פוקוויץ	חיים שלמה ראזינטאהאל ניסן ליב הכהן
אברהם בנימין ב"ר גרשון ישראל בן רייזל	יצחק מאיר הלוי הורוויץ	שלמה גרשון סאם
חיים וואללעס	משה ארי' ליב שפירא	יעקב ארי' טרעסעטער
יעקב בהרב ר' עקיבא ז"ל	אלי' נחום פרוש	שלמה נתן ברי' ענגער
אברהם אלי' בהרב הגאון מוהר"ר יחיאל מיכל זצ"ל	מאיר שלום ב"ר נתן הלוי נחום רוטמאן	יצחק ב"ר סעדינא הלוי שמה בן יעקב
צבי קויפמן	אברהם דוד יעקובזאהן	צבי הרש בלוז"א
ישראל ראבינאוויץ קאהאנאווער	אברהם אהרן מלאעזא	פסח מוזעט
אהרן צבי ב"ר ליפמאן ז"ל	יוסף קדיש	אהרן אברהם בן הרה"צ משה זלה"ה
מאיר לעווי	בצלאל ברוך פרידמן	הזעזוע והרעד של הרבנים הספרדים לנוכח מתנגדי הזוה"ק
אברהם דוב בערקסמן	אברהם יוחנן יאדלער	חותם בד"צ דק"ק ספרדים חי"ו יכב"ץ בעיה"ק ירושלים
נחום בערינהאלץ	משה יצחק חעשין	

הסכמת הרבנים גדולים ב"ד הצדק דק"ק ספרדים אשכנזים פרושים חסידים ומערבים הי"ו

היות שראינו מכתבים שבאו מערי תימן, על השערורייה שעושים על ספרי הזהר הקדוש וספרי הקבלה, לדבר סרה עליהם ועל מחברם ועל ספר השו"ע, פלצות אחזתנו, ורעד ליבנו ונקרע לקרעים, משמוע דברים כאלה, מאנשים אשר בשם ישראל מכנים עצמם, כי כן בכח תוה"ק

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

כתוב: שמוע אשמע-אני שומע את הזהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

נוקמים ממנו בחרב נוקמת^א נקם ברית כמו שנאמר (יחזקאל

מביא שם מכתיבת יד מספר הזוהר פרשת נח: תא חזי בהווא זימנא דזמין קודשא בריך הוא לאחייא מתיא, כל אינון מתין דאשתכחו לבר בשאר ארעהון נוכראין, קודשא בריך הוא יברא להון גופייהו כדקא חזי וכו', בר אלין דמסתאבא וסאיבי ארעא באילין כתיב "וימחו מן הארץ" דייקא, ועלייהו אתמר (דניאל י"ב, ב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה, וסיפא דקרא אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם, עד כאן לשונו.

[פירוש הזוהר: באותו זמן שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיות המתים, כל אותם מתים שימצאו בחוץ בשאר ארצות נכריות, הקדוש ברוך הוא יברא להם גופותיהם כראוי. חוץ מאלה שנשמאו וטמאו הארץ, באלה כתוב שהקשו וחלקו הקדמונים על זה, אין להם חלק לעולם הבא.]

וכתיב (תהלים ל"ד) פני ה' בעושי רע, פנים של זעם בעושי ומתקני את הרע בסטרא אחרא (בעון מוציא זרע לבטלה) להכרית מארץ זכרם דהיינו עצם הקטן הנשאר לעולם והוא לזו ואמרו חכמינו זכרונם לברכה שנשבר הסדן והעצם לא נשברה ובאלו שלא תיקנו הרע יתצנו ויכרת ולא יזכה לתחית המתים. אבל הצדיק (שומר הברית) נאמר בו שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה שהיא אותה העצם המיוחדת שקורין לזו לא נשברה אלא היא בקיומה לקום בתחית המתים (ליקוטי תורה).

א) כי חטא זה חס ושלוש מפריד אלוף, כי זה כמו חטא פוער שפערו עיניהם להסתכל במקומות שאינם צריכין והתבוננו על בתולה ולא נטרו כראוי את התרין סרסורין שהם עינא ולבא, ועל ידי זה באו למעשה דבנות מדין, כי אז כלי המעשה גומרין, ופגמו ברזא דברית דרגא דצדיק, וממילא על ידי זה הפסידו לב ועין השגחתו יתברך שמו עליהם, כי הוא מפריד אלוף לא יראה מאורות, ועל ידי זה היתה בסוד הנוקמת נקם ברית רזא דידוד תתאה ובי' ה' תתאה הוא החרב הנוקמת כנודע וכו' ונעשה צירוף משחית ויצא המשחית (שפת אמת).

ואיתא בזוהר (פרשת ויחי חלק א' דף ר"מ עמוד ב') אלא ודאי עיקרא דמילה אות קיימא קדישא יהיב קודשא בריך הוא ורשים ליה בבני נשא בגין דינטרון ליה ולא יפגמו ליה בפגמימו האי רשימא דמלכא, מאן דפגים ליה הוא קאים לקבלה (ויקרא כ"ו) חרב נוקמת נקם ברית לנקמא נוקמא דברית קדישא דאיתרשים ביה, ואיהו פגים ליה, ומאן דבעא לנטרא האי אתר יזדרז ויתקן גרמי' ושוי לקבליה בשעתא דיצרא בישא יתקף עלוהי להאי חרב דקיימא על ירך לאתפרעא ממאן דפגים להאי אתר, עד כאן לשונו.

[פירוש הזוהר: אלא ודאי עיקר הדבר, אות ברית קודש נתן הקדוש ברוך הוא, ורשם אותו בבני אדם, כדי שישמרו אותו ולא יפגמו אותו בפגימה לזה רושם המלך, ומי שפוגם אותו הרי עומדת לנגדו חרב נוקמת נקם ברית. לנקום נקמת הברית קודש שנרשם בו, והוא פגם אותו. ומי שרוצה לשמור זה המקום, יזדרז ויתקן עצמו, וישים לנגדו בשעה שיצר הרע יתחזק עליו זו החרב שעומדת על ירך, להפרע ממי שפגם זה המקום.]

וכן איתא בזוהר (פרשת וארא דף כ"ו עמוד א') "גורו (איוב י"ט) לכם מפני חרב" (ויקרא נ"ב ב') כי חמה עונות חרב למען תדעון שדון. שדין

המשך בעלון הבא

שום צד וענין של מהירות כלל בעולם. ואע"ג שהרבה מנסין ג"כ בראיית סדר ותהליך השחיטה הגדולה ששוחטין למאות בשעה. מ"מ אין שום בעה"ב שוטה להעמיד שוחט הרוצה לנסות חכמתו ולבלות זמן מרובה בשחיטת איזה עופות שישחוט במקום שתחתיו יוכל לשמש שוחט ישן מהיר זורזי נפלא, ואפילו כשיצוייר שיוכל לנסות חכמתו ואין מפריע, מ"מ פשוט מאד דבעת נסיונו א"א לו לשחוט עדיין הרבה וכמו בשאר מלאכת חול שא"א למתחיל לעבוד בזריזות כה נפלאה כשאר העוסקים במלאכה זו כבר זמן וזמנים.

וכתוצאה מזו כאשר השוחט מקבל עליו שירות שחיטה במקום גדול כזה (שכן הוא הסדר בכל עיירות גדולות כמעט) ואחר כמה שעות או ימים, או שבועות, ולפעמים חדשים לבו דופק לו כי אין ידיו מסוגלין לעבודה כה נמרצה, אז כבר קשה עד למאד להפרד מזה. והדברים ק"ו ומה אם פסקו המחבר בשו"ע סי' ח"י סעי' ח"י ובכל האחרונים אח"ז, כי נגיעה קטנה כמות שהוא שירוויח השוחט עבור הכשרות יותר מבטריפות עלולה להעביר השוחט מעל דעת תורה האמיתית ולהביאו להקל קולות גדולות. עאכ"ו כ שישחוט עבור שלא לאבד פרנסתו לחלוטין. (כאר החיים - ערך שחיטה).

טו) ועוד חשש גדולה כאשר ידעתי בעצמי כי שיכיר השוחט בעצמו טיב הרגשתו שיוכל להבחין באיזה זמן הרגשתו טובה ובאיזה לא, כמה עבודה יכול לסבול עם הרגשה טובה וכמה לא לוקח זמן וזמנים טובא לעמוד על אמיתתן, ורק שוחטים שכבר עוסקים הרבה זמן בשחיתות קלים ונוחים ומתונים יכולים להבחין בין ימין לשמאל ולהכיר ולהבדיל יתרון האור מן החשך עד כמה נפגעים בהרגשן ע"י עבודה הגדולה והמהירה. וכיון שכן ע"כ יצטרך כל שוחט חדש לעבוד הרבה חדשים בשחיטה פשוטה ואח"כ להבחין אם ביכולתו לסבול גם יותר מזה, וגם לשאר מלאכת השחיטה שייך סברא הלזו, אבל בעוה"ר לא ראיתי שיקפידו ע"ז כלל (שם).

טז) ולחיבת הקודש אעתיק דברים הנלהבים בחוצבים להבות אש שנאמרו מפי הקדוש והטהור בעל ס' ברית מטה משה (אצל פיוט חד גדיא) וז"ל אות באות:

הנה הואיל ואתא לידן ענין זה באתי להזכיר מעון הרע הזה שעדיין הבשר בין שנינו שאכלנו נבילות וטריפות עד כה שהי' גודל המכשלה הזאת בישראל שהרבה שוחטים אין להם הרגשה והרבה מהם מקילין בדבר וממהרים לבדוק, ופשיטא לאחר שחיטה אינם בודקין הסכין רק דרך העברה בעלמא בלי כוונת הלב מחמת שמוכן לפניו הרבה לשחוט ואינו בכדי שיעשה בזמן קצר והמלאכה מרובה, ופשיטא מחמת שמייעפים ומיגעים

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

ד | תביעה ה'

תביעה ה'

הילדים יצאו מן הדת בגללו, כמו שכתוב הרמב"ם הקדוש ז"ל במכתבו הידוע הנקרא "אגרת תימן" ומובא ב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מקרב מִהֶרְמֵבִים ז"ל) שְׁשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ כָּפְרוּ בַתְּחִית הַמֵּתִים בְּגִלל שְׁאֶכְלוּ וְנִתְפְּטְמוּ בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁצָּאָו מִהֶדֶת וְבָא עֲלֵיהֶם מִלֶּךְ וְהָרָג אֶת כָּלֶם רַח"ל.

תביעה ו'

הילדים נפטרים בשנותם הצעירות: כמו שידוע בספר כור ההיתוך: וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבילות וטרפות בעיר קראקא פשהיה בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

תביעה ז'

כל הצרות והיסורים בגללו, וגם יצאו מדת ישראל בגללו: כמו שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב ז"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו), שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא, הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטרפות, ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ובספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים

ב. ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנה פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב ז"ע, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות המתרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורים, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחיה את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים. וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם. לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות והחכמי המשנה הם שמרו נפשם שלא יתגאלו בפת בג הזקן ובין משתיו, ולכן האירו שכלם והי שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכן החיות שלהם נוטה למיינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבונים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עלינו. והואיל והעיזו פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזו כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

צער בעלי חיים

ו | פרק א'

כד) בתבואת שור (סימן א' סק"א), דאין לשאול מעם על ההלכות של שחיטה (שהייה, דרסה, חדרה, הגרפה, עיקור) דכולן הלכה למשה מסיני וגזירות המלך הן, וגם כיון שיש בכל מעם מקום למטעות שיבאו להתיר היכא דלא שייך המעם בזה ויפיק חורבא ח"ו על ידי נתינת המעם (עכ"ל, מובא בדרכי תשובה סימן כ"ג סק"ה) וכן כתוב בפרי מגדים (סימן כ"ג שפתי דעת סק"ב), ובסוף פתיחה להלכות שחיטה (מובא לעיל אות ה'), וכן כתוב בכריתות ופילתי סימן ח"י (מובא לעיל אות כ"ג) ובמנחת אהרן (סימן כ"ג סק"ב), ומעשה רקח (הספרדי על הרמב"ם) הלכות שחיטה פרק הלכה ב', וש"ת זכרון יצחק סימן ק"ז.

האמנם כל אלה דברים ידועים הם, וזיל קרי ביה רב הוא, ואין מטרת חיברנו זה להוסיף ולחדש חידושים, ולאסור איסור בחומרות יתירות במה שהתירה התורה, כי די לנו במה שאסרה תורה, ומה שקיבלנו מדברי חז"ל ומדברי הפוסקים אשר מפהים אנו חיים וקבלתם אמת ונאמנים עלינו, ולא נוזז מדבריהם ימין ושמאל אפילו זיו כלשהו.

אי לזאת נתתי על לבי ללקט ציצים ופרחים מדברי חז"ל, הממפוזרים בש"ס בבלי וירושלמי וזה"ק ומדרשים, בענין חומר האיסור של צער בעלי חיים וגודל הפגם הנגרם בנפש האדם המצערם, גם חיפשתי חיפוש אחר חיפוש בספרי ראשונים וגדולי האחרונים והעתקתי דבריהם בלי יתרון ומגרעת, ודבריהם הקדושים יכניסו אור בהיר בלב הקורא ומתבונן בהם וילחיכו את נפש האדם להישמר מאוד מכל ענפי האיסור של צער בעלי חיים, ועכ"פ יועיל לשכחה כי בשום עין להגות ולחזור דבריהם הקדושים יחקק בזכרונו אזהרת התורה הקדושה באיסור הנורא הזה, ואם לא ימוש התורה הזה מזכרונו מובטח לו לאדם שלא יחטא.

וכדי להקל על הקורא חילקנו כל ענין וענין לבדו ליתן רווח להתבונן בין פרשה לפרשה.

ואחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, להיות חלקי עם מזכי הרבים ואולי איבנה גם אנכי ממנה, ואליכם אישים אקרא להגות בספר הזה ולחזור עליו פעמים אין מספר, כי לא הוספתי משלי כלום והם דברי הראשונים כמלאכים ותורה יבקשו מפיחהם ודברים היוצאים מליבות קדושים יכנסו בליבות בני ישראל גזע תרשישים ובוזה נשלם פרק ראשון בעזר צורי וגואלי.

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

לחלקם לשלושה חלקים שווים. שני מטבעות - עבור חלות לכבוד שבת קודש. שני מטבעות - עבור יין לקידוש ולהבדלה ובשניים הנותרים - נרות לכבוד שבת.

היהודי מכבד את ר' משה יהודה לייב מסאסוב בשני כוסות תה והרבי מברכו

שמח וטוב לב יצא האברך בדרכו לביתו אשר בכפר. לפני צאתו מן העיר פגש בצדיק, הרב הקדוש רבי משה יהודה לייב מסאסוב, שהיה מפורסם כאיש קדוש שכל ברכותיו מתקיימות. הרב היה בדרכו מבית המרחץ לביתו ומשנקרה האברך לידו, עצר לידו ובקש ממנו לקנות לו כוס תה. "צמא אנוכי" - אמר הרב - "מי שיקנה לי כוס תה בשני מטבעות עתיד להיות בן עולם הבא". דברי הרב עשו רושם גדול על האברך. הנבואה שורה על צדיק זה, אמר האברך בליבו והנה מבטיח הוא עולם הבא, למי שיקנה בעבורו כוס תה. אמנם חשבתי לקנות חלות בכסף זה לכבוד שבת, אבל שבת היא מעין עולם הבא, ואם אמלא מבוקשו אזכה, כפי שאמר, בעולם הבא ממש, אם כן מוטב לי לוותר על החלות, אבצע בסעודה על שתי ככרות לחם שחור, ואכבד את הרב בכוס תה כך אזכה בעולם הבא. מאחר שבא לידי החלטה, הלך וקנה לרב כוס תה בשתי מטבעות. שתה הרב ואמר: "החייטני בני, אך עדיין צמא אני, אם תקנה לי עוד כוס, אברכך בכל מיני ברכות בעולם הזה", אמר האברך בליבו: אמנם מצוה מן המוכרח לקדש על היין, אבל מותר לקדש גם על הפת, ובכסף שהקצבתי עבור יין אקנה כוס תה נוספת לרבי ויברכני, והיות וברכותיו אינן שבות ריקן אוכל לקדש על היין כל ימי חיי. לאחר שכלה הרב לשנות בפעם

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

עח

הריני לאשר בזה כי הספר שחיטת ואכילת בשר כהלכתה נתקבל אצל מרן הרב שך שליט"א.

בתודה הרב אלעזר מנחם שך
ישיבת פוניבז'

השיפה על כשרות השחיטה בעולם

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ראה ברוח קדשו מה שיהיה הנסיון האחרון בעקבתא דמשיחא:

הבעל שם טוב הק' זי"ע שזמיע במתיבתא דרקיע ש"מקוה" ש'חיטה וע'רוב הם יסודי הדח שהעולם עומד עליהם

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתוכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו.

יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השיכים לזה כי חס ושלום מאכלות אסורים מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י" עמוד א') והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלום בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

רבנו הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטות, שרוב השוחטים שחטו אז עם סכין פגום, והבעל שם טוב עשה והתקין סכינים חדשים, והיה מלחמה גדולה נגדו. (עין שו"ע הרב יו"ד סימן י"ח מה שכתב בזה).

עוד שמעתי והראה לי להבחל"ח מחותני כ"ק אדמו"ר מקלונבורג זצ"ל כשהייתי אצלו לדבר על ענין הכשרות הראה לי את דברי בעל הדברי חיים מצאנז זצ"ל מה שכתב בשו"ת דברי חיים" (יו"ד ח"א

ב. חבל על דאבדין "ולא" משתכחין, שאין לנו הבעל שם טוב הקדוש בדורינו שיבדוק הסכינים שלנו. (שמעתי פעם ביאור על זה, "ולא" סובב על אלו שהם בבחינת לא (כלום) הם משתכחין).

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים וצילונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm